

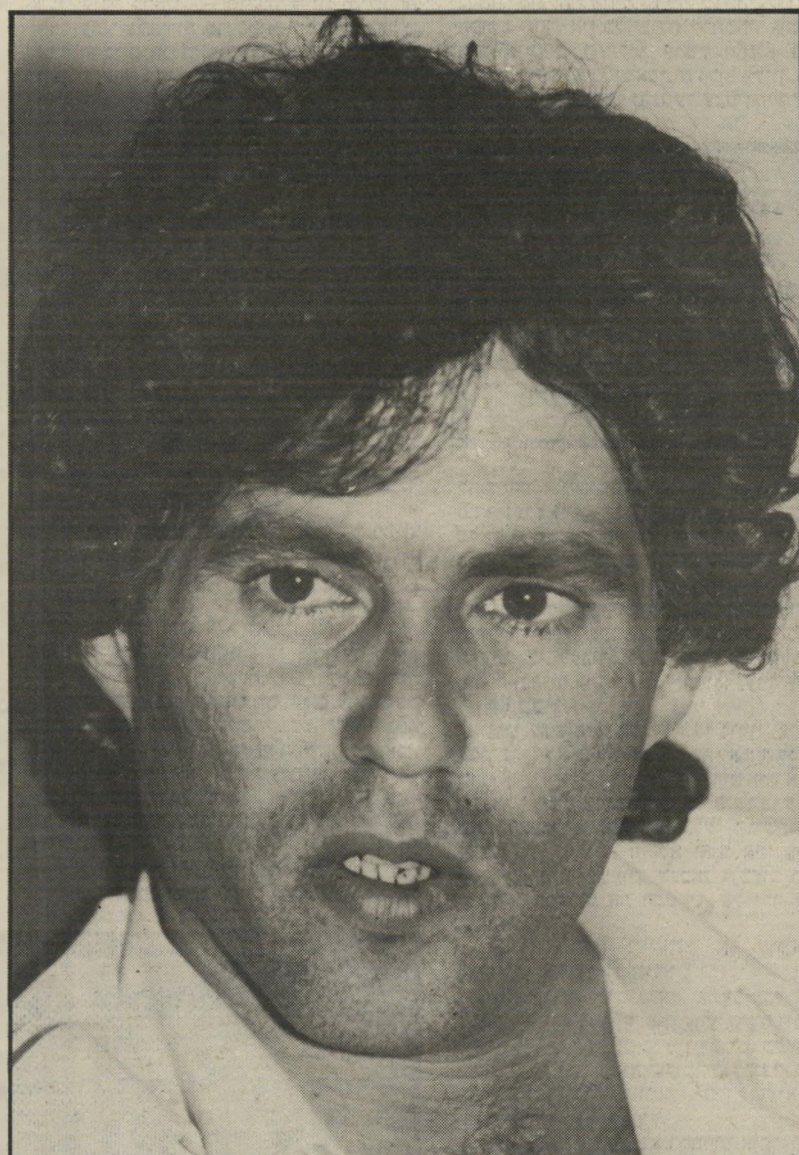
עמוס לויטוב, צעיר השבויים הישראליים במצריים, מספר ביום השני

העשירי למילחמת יוסי-כיפור איך עבר את המילחמה בשבי, מה ה

היחסים בינו ובין חבריו, מה עבר עליו במשך חצי שנה בבידו

„המנטאליות שלי כשבוי היחה כמו של בהמה המובלח לשחיטה. הקול נעשה חלש, והקומה שחה”

„בחיים זה לא כמו בסרט. כשאתה שבוי, אחת לא יכול שלא להסגיד מידע”

„היו לוקחים אותי לחקירה, מכים אותי, כותשים אותי, רומסים אותי. הפכתי אדם מאמין”

„יחסי-מין ושיחות על מין היו טאבו. לא דיברנו על מין, ולא עסקנו במין. כל אחד החלבט עם עצמו”

„בעלב מסויים החלטתי שלא לשחק עוד אח הגיבור, ועשיית סוויטש. החחלתי לצעוק, לבכות, לכאוב”

„אני מטבעי אגרסיבי, ולולא הייתי עוצר עצמי, היו מצבים שבהם כימעט הרמתי ידיים ויכולתי גם להרוג”

ראיינה שרית ישי

„עשייתי הסבה

לגיהינום!”

כי בניגוד לאחרים, הלך לקורס כי שונאים ולא מת על הליכה ברגל. עם זא היה ברור לו שהוא רוצה לשרת בחיל קר האלטרנטיבה היתה חילה-אוויר. מישפחתו עלתה ארצה בשנות ה-70 מפולין. אמו היתה חברת קיבוץ רמת-רין חניכת השומר-הצעיר. אביו, ש ממישפחה אמידה הוא קבלן לעבוד השמל. לעמוס אח תאום בשם עודד וא מבוגר ממנו, בשם עוזי. בהיזכרו בתקופת שיבוי הוא מספר חוויותיו הקשות בבידור, ועל היחס

שנה. מאוחר יותר הצטרף לחבריו ובילה איתם שלוש שנים. שבהן הספיק ללמוד את השפה האנגלית על בורייה. ללמוד את לי- מודי השנה הראשונה של הטכניון, ולתרגם ביחד עם חבריו את „ההוביט”. עד היום היה עמוס לויטוב מנוע מלספר על חוויותיו מהשבי, ובפעם הראשונה הוא מגולל את סיפור שנותיו בשבי. היום, בגיל 33, גרוש ואב לילד בן 4, הוא מתגורר עם חברתו, אשת יחסי-הציבור, טלי עומר. עמוס, יליד קיריית-חיים, סיים את קורס-הטייס בסוף שנת 1967. הוא מספר,

עם הטייס עמוס זמיר. השניים תקמו עמדות טילים מצריים לא הרחק מקאהיר, ונפלו בשבי. בסיפרו של הצנחן, יאיר דורי, הוא מכונה „עמוס היפה”. כשנפל בשבי היה בן עשרים וחצי, כמעט ילד. אחרי שלוש וחצי שנים בשבי חזר הביתה כגבר מחושל. במשך חצי שנה ישב בבידוד מוחלט, כשהיצורים החיים היחידים שראה היו נחילי הפישמשים על קירות תאו ועל גופו. מכות-חשמל, „פלאקות”, עלבונות ועינויים אחרים היו מנת חלקו יום יום, במשך חצי

בכתבה על קופת-חולים לכלבים. מכל-בי, אשר שודרה בטלוויזיה בראש-השנה, הרשים בהופעתו עמוס לויטוב, הוגה הרעיון ובעליה של קופת-החולים. אם שמו של עמוס היה מוכר לחלק מן הצופים, הרי זה מפני שהוא היה השבוי הצעיר ביותר, שנפל בשבי המצרי בתקופת ההתשה. עמוס יצא אז לגיחתו המיבצעת השלישית בסך הכל כנווט מטוס „פאנטום”,